

FERRAN AGULLÓ PADRI DE LA COSTA BRAVA

per E. CORRAL I COLL DEL RAM.

(Continuació)

Tan important com el fet d'haver escrit milers i milers d'articles en català durant trenta anys, i d'haver contribuït a l'educació política dels joves de dues generacions, és la influència que va tenir aquest periodista en la normalització de la llengua catalana. No crec exagerat d'afirmar que el Pol de LA VEU va ensenyar d'escriure molta gent. Repassant els volums de trenta anys endarrerats de LA VEU DE CATALUNYA, us adoneu tot seguit que el català d'en Pol era el més correcte i normal del periodisme d'aquell temps, era el més net de castellanismes, era un idioma que rajava com l'aigua clara. Aquest era el secret d'en Pol, aquell temps en què tan difícil era trobar el punt just de l'idioma. En aquest llarg període el català dels diaris —es veu clarament repassant LA VEU DE CATALUNYA— va passar bruscament del ruralisme al barroquisme noucentista.

En Pol no va ressentir-se de cap d'aquests trasbalsos, perquè el seu estil periodístic era una cosa ja resolta, perquè tenia una idea molt clara del que és l'idioma i del que és el periodisme.

Es pot dir que no he arribat a conèixer en Ferran Agulló, i això sí que em dol. Hi vaig ésser present a Belles Arts, al Saló de la Reina Regent, el dia dels Jocs Florals, davant la Reina de la Festa. Es dolia de no poder escriure diàriament. I jo, mirant-me'l i ajudant-lo després a baixar l'escala, pensava que aquell home, que el primer diumenge de maig encara tenia esma de fer honor al seu títol de mestre en gai saber, era En Pol de LA VEU, el periodista que havia escrit diàriament durant més de trenta anys, el que m'havia fet més impressió durant la meua adolescència.

MANUEL BRUNET, 1933

AGULLÓ FUE EL GRAN ENAMORADO DE NUESTRA CIUDAD Y DE LA COSTA BRAVA A LA QUE DIO NOMBRE

A mediados de abril de 1932, el malogrado amigo y preclaro guixolense Augusto Casas, desde la mirada de San Elmo, comentaba la magnífica belleza de aquella costa

que tiene por fondo el paisaje lejano de Vila Vella de Tossa. De sus labios aprendimos que "l'Agulló, el popularíssim Pol de La Veu, fue el primero que llamó Costa Brava a la parte

marítima comprendida entre Blanes y el Cabo de Creus". Agulló es hombre de gran intuición, nos decía el amigo Casas, y creo que este nombre llegará a tener una constancia y una estima como la Costa Azul de Francia. Y mientras hacíamos el descenso por la cala del Vigatá y Port Salvi, íbamos degustando aquellas incomparables bellezas, y el acierto de haber dado tal nombre a nuestra costa.

El número extraordinario del semanario "La Costa Brava" de 1932 fue dedicado a nuestro Garreta, al que precisamente asistimos espiritualmente en sus últimos momentos. Fue pedida para dicho número la colaboración de Ferran Agulló y envió una poesía describiendo su *Costa Brava* y cuyo título fue *Sant Elm*. Su última estrofa es un idilio entre el poeta cristiano y su mar predilecto. Dice así:

*"Passat! Present! Quin avenir s'atansa?
Alçó els ulls cap al cel cercant-hi Déu...
Tot el cel estrellat de l'esperança
guspireja fantàstic sobre meu!"*

En el mismo número y en la misma página, Juan Ruiz Porta, archivero e íntimo amigo de Agulló, honró aquel número extraordinario con un comentario del nombre *Costa Brava* y *Agulló*. Traerlo a colación en estos momentos en que se nos pide, por el director de ÀNCORA Sr. Descayre la opinión sobre un homenaje a Agulló, creo que es de suma oportunidad.

"En l'avinentesa —decia Ruiz Porta— de la festa major de la simpática ciutat de Sant Feliu de Guixols, em plau constatar des de les planes del setmanari "La Costa Brava" un detall, que no comprenc per què passa desapercibut arreu.

Ho vaig dir en una festa literària, quan jo era President del benemèrit "Centre Excursionista de Catalunya", i ho torno a dir ara: qui va donar l'escaient nom de *Costa Brava* al tros de Catalunya marítima —que va des de Blanes a Cap de Creus—, és el dilectec amic En Ferran Agulló i Vidal, el popularíssim Pol de "La Veu de Catalunya", el degà, suara dels nostre Mestres en Gai Saber, gironí fins al moll dels ossos.

Sant Feliu de Guixols li té el cor robat.

Quan l'Agulló, a la nostra *Colla* quotidiana *del Colom*, enceta per tema de conversa, les belleses santfeliuques, ens encisa tots els companys, i no sap acabar pas, endut per la llei que els té.

Política, finances, literatura, totes aquestes matèries, en les quals és mestre, les arraona de bon grat, i no ens parla sinó de la seva *Costa Brava*, tan magníficament per ell batejada".

* * *

El homenaje a nuestro amigo Agulló, es de estricta justicia, pero no separéis el homenaje de sus pinos, de sus calas y del mirador predilecto del bautista de la Costa Brava. Entonces, en lugar de un homenaje, podría ser una injuria.

LAMBERTO FONT, Pbro.
Director del Archivo Municipal
ÀNCORA, Navidad de 1955

(Continuaré)

FUNDACIÓ JOSEP IRLA

MATTHEW TREE OMPLE LA CASA IRLA

Dissabte passat 10 d'octubre Matthew Tree va fer passar una vetllada agradable i divertida al nombros públic que es va acollir a la Casa Irla per escoltar aquest escriptor anglès afincat a Catalunya, que ha fet del català la seva primera llengua en el seu ofici.

Matthew Tree va néixer a Londres el 1958. Va aprendre el català a partir d'una relació sentimental amb una catalana. Va descobrir que Catalunya no era només Espanya sinó que hi havia alguna cosa més. Va venir a viure a Barcelona el 1984. Va començar a publicar en català el 1990.

En Matthew va començar a escriure i publicar llibres primer en català abans que en anglès davant la impossibilitat que cap editor londinenc li comprés els seus textos.

És un personatge polifacètic que ha treballat en diferents mitjans de comunicació, premsa, ràdio i televisió. Algunes de les seves obres més conegudes són: "CAT un anglès viatja

per Catalunya per veure si existeix"; "La vida després de Déu"; "La puta feina".

La conferència d'en Matthew Tree va ser una excepcional forma d'iniciar el primer Cicle literari i poètic que es convoca a la Casa Irla. A la fotografia, Matthew Tree acompanyat d'en Joan Casamitjana (director de la Casa Irla).

La cultura, però, ara ja no s'atura. El proper cap de setmana hi haurà plena activitat:

- Divendres 16/octubre a les 22 h. Jazz amb **Xavier Monfort, quartet elèctric modern**.

- Dissabte 17/octubre/ a les 19 h. **Presentació de la IV Beca President Josep Irla**. Sobre l'arquitectura i la república.

Si voleu rebre la informació de la programació cultural de la casa Irla, envieu-nos un correu electrònic.

CASA IRLA
FUNDACIÓ JOSEP IRLA
Tel. 972.11.74.39 - casa@irla.cat

AMICS DELS MALALTS I GENT GRAN

Acabant ja el període d'estiu i passada ja la Festa Major, l'Associació AMICS DELS MALALTS I GENT GRAN va organitzar, com cada any, el recorregut del "Trenet ganxó" amb el qual els interns de les dues Residències: Asil Suris i Residència Assistida Sant Feliu Gent Gran, varen poder gaudir, primerament, de l'anada a l'Ermida de Sant Elm on, després d'una petita parada per contemplar la magnífica panoràmica, iniciaren el retorn en direcció al Passeig President Irla, Passeig del Mar, i arribant-se fins a Sant Pol on, després d'un recorregut per la platja i diversos carrers, iniciaren el retorn a les respectives Residències.

També, com en anys anteriors, el passat dimecres dia 7 va tenir lloc la sortida i festa a l'Hotel la Terrassa de Platja d'Aro, on els avis van ésser obsequiats amb un esplèndid dinar, essent acompanyats per diversos amics i familiars que varen integrar-se també a la festa.

Com cada any, la tradicional presentació del dinar per part dels cam-

brers, especialment abillats per a l'acte, i amb la corresponent música que, molt aplaudida, va amenitzar el dinar i va elevar l'alegria de tots els assistents a l'acte.

El nostre agraïment al nostre Sr. Alcalde Pere Albó que va tenir la gentilesa d'acompanyar-nos i compartir amb tots nosaltres l'alegria de la festa.

Gràcies també al personal de les dues Residències, Asil Suris i Sant Feliu Gent Gran per la seva valuosa col·laboració.

Gràcies al "Trenet ganxó" per facilitar-nos cada any aquestes alegres sortides, i a l'Ajuntament que ens va permetre reservar els espais lliures per facilitar el moviment dels autocars.

Gràcies finalment als guixolencs i restants persones que amb les seves col·laboracions ens permeten continuar celebrant aquests actes en favor dels que ho necessiten. A tots moltes gràcies.

LL. BLANCH